

Vlaams
Parlement

vergadering **C158**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 10 maart 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Tinne Rombouts aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de negatieve gevolgen voor vrijwilligers van de voorstellen om de vzw-wetgeving aan te passen – 1291 (2015-2016)	
VRAAG OM UITLEG van Tine Soens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over bijkomende administratieve plichten en kosten voor kleine vzw's – 1352 (2015-2016)	3
VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de uitwijzing van jongeren die hier schoollopen – 1375 (2015-2016)	9
VRAAG OM UITLEG van Lionel Bajart aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de vrijstelling van de jaarlijkse onroerende voorheffing voor jeugdlokalen in Brussel – 1397 (2015-2016)	13
VRAAG OM UITLEG van Lionel Bajart aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het niet meetellen van 'lightsporters' en 'innovatieve' sporters in het Vlaamse subsidiebeleid – 1274 (2015-2016)	16
VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de kwaliteitscriteria in het nieuwe decreet Georganiseerde Sportsector – 1381 (2015-2016)	19
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over sportbeleving bij oorlogsvluchtelingen – 1374 (2015-2016)	22
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de voorbereiding van het Globaal Sportinfrastructuurplan en het Sportinfrastructuurfonds – 1413 (2015-2016)	26

VRAAG OM UITLEG van Tinne Rombouts aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de negatieve gevolgen voor vrijwilligers van de voorstellen om de vzw-wetgeving aan te passen – 1291 (2015-2016)

VRAAG OM UITLEG van Tine Soens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over bijkomende administratieve plichten en kosten voor kleine vzw's – 1352 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Het Vlaams Studie- en Documentatiecentrum (VSDC) voor vzw's heeft zijn ongerustheid geuit over een federaal wetsvoorstel dat alle vzw's wil verplichten om hun jaarrekening neer te leggen bij de Balanscentrale van de Nationale Bank. Op zich is de doelstelling van het wetsvoorstel legitiem. Men wil immers komaf maken met de criminele praktijken die gepaard kunnen gaan met zogenaamde slapende vennootschappen en vzw's die geen jaarrekening neerleggen. Die organisaties kunnen door criminelen worden overgenomen om misdrijven te plegen. Het is belangrijk dat aan te pakken.

Het voorstel verplicht daarom alle vzw's, grote en kleine, tegen betaling een jaarrekening neer te leggen bij de Nationale Bank. We weten allemaal dat er een grote diversiteit bestaat onder de vzw's. Vandaag moeten kleine vzw's hun jaarrekeningen bij de griffie van de rechtbank van koophandel neerleggen en dat is kosteloos. Ook andere bepalingen uit het wetsvoorstel zullen nefaste gevolgen hebben voor het vzw-landschap. Ik citeer graag het VSDC: "De kleine vzw's hebben het nu al zwaar met de vele administratieve verplichtingen die hen opgelegd worden. Administratieve verplichtingen die niet anders zijn voor een kleine vzw dan voor een groot ziekenhuis of rusthuis dat gestructureerd is als vzw. Het enige onderscheid dat de VZW-wet nu maakt tussen de kleine en de grote vzw's is op het vlak van het voeren van de boekhouding en de verplichting tot neerleggen van de jaarrekening op de Nationale Bank. Dit onderscheid zou er, rekening houdend met bovenvermeld wetsvoorstel, nu ook niet meer zijn. In plaats van de administratieve lasten te verlagen, komen er nog maar eens extra verplichtingen en kosten bij. Vooral de kleine vzw's zijn hiervan de dupe."

Verschillende recente debatten tonen aan dat het onze bedoeling is de administratieve overlast voor vzw's net te beperken, terwijl we nu de tegenovergestelde richting dreigen uit te gaan. Ik verwijs graag kort naar de discussie over de btw-verplichting voor de jeugthuizen, die aantoonde dat we oplossingen wat meer op maat moeten maken. Ik verwijs ook heel graag naar het regeerakkoord waarin heel duidelijk het engagement is opgenomen dat we de 'regulitis' voor verenigingen en vrijwilligers net willen beperken. Vooral in het jeugdwerk houdt de nieuwe regeling extra lasten in. In het jeugdwerk worden er vooral vzw's opgericht om lokalen te beheren of een groot evenement te organiseren en de huidige vzw-wetgeving is nu al een serieuze administratieve kluif. De landelijke koepelorganisaties zijn daar het levende bewijs van. Zij worden nu al overstelpt met vragen over statuten, jaarrekeningen enzovoort. Ik denk dat iedereen daarvan overtuigd is.

Het is heel belangrijk na te gaan hoe we de vzw-wetgeving administratief kunnen vereenvoudigen in plaats van ze te verstrengen, zeker voor die kleinere vzw's. Zo niet, zullen verenigingen mogelijks niet kunnen voldoen aan die vzw-wetgeving met als gevolg boetes, opheffingen, en omvormingen naar feitelijke verenigingen, wat niet de bedoeling kan zijn. Dat zou immers risico's inhouden voor de aansprakelijkheid van de bestuursleden.

Minister, hebt u contact opgenomen met de indiener van het wetsvoorstel of met de federale bevoegde minister om de bezorgdheden van de kleine vzw's over te maken en na te gaan hoe daaraan kan worden tegemoetgekomen?

Bent u bereid om een onderzoek te laten uitvoeren naar de vereenvoudiging of aanpassing van de vzw-wetgeving op maat van kleinere organisaties in de vrijetijdssector? Ik heb het dan niet alleen over de jeugdverenigingen maar ook over de cultuur- en sportverenigingen.

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Mevrouw Rombouts heeft de problematiek al uitvoerig geschetst. Indien het nieuwe wetsvoorstel dat in de Kamer voorligt, wordt aangenomen, zullen ook kleine vzw's verplicht worden om een jaarrekening op te maken en die vervolgens bij de Nationale Bank neer te leggen. Het spreekt uiteraard voor zich dat dit een kost en een hoop extra verplichtingen voor de vrijwilligers met zich meebrengt.

Het VSDC is alvast niet erg opgezet met dit wetsvoorstel. Het vreest dat heel wat verenigingen niet meer de moeite zullen doen om een vzw op te richten, bijvoorbeeld jeugdbewegingen die een vzw oprichten om hun lokalenbeheer in onder te brengen, en dus feitelijke verenigingen zullen blijven. Uiteraard is dat nefast voor de persoonlijke aansprakelijkheid van de leden van de verenigingen. Een aantal jaren geleden was er het geval van een carnavalsgroep waarvan elk lid aansprakelijk werd gesteld toen er een loods uitbrandde.

In de brochure 'Regulitis' van De Ambrassade roept men de Federale Regering juist op om in een statuut te voorzien op maat van het jeugdwerk dat ook aan hun noden beantwoordt. In de brochure staat dat het niet-commerciële, sociale, culturele en pedagogische initiatief moet worden verdedigd. Een verdere gelijk-schakeling met ondernemingen zoals in dit wetsvoorstel, staat daar haaks op.

Minister, bent u op de hoogte van het wetsvoorstel in de Kamer? Wat is uw standpunt daarover? Bent u van mening dat dit haaks staat op uw initiatieven om regulitis voor het jeugdwerk te beperken?

Bent u van plan om andere initiatieven te nemen om de huidige vzw-structuur toegankelijker te maken voor jeugdverenigingen?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik ben ondertussen op de hoogte van dit wetsvoorstel en op het eerste zicht lijkt dit inderdaad in te gaan tegen de initiatieven die wij op ons niveau willen nemen om de overregulering aan te pakken die vrijwilligers ervaren en die een last zijn voor het verenigingsleven.

Zoals ik op 24 februari aankondigde in de plenaire vergadering, heeft de Vlaamse Regering vorige vrijdag, op voorstel van de minister-president en mezelf, een conceptnota goedgekeurd betreffende een gecoördineerd vrijwilligersbeleid. In die conceptnota staat de duidelijke afspraak om met alle belanghebbenden, over alle beleidsterreinen heen en binnen alle overheidsniveaus een overlegstructuur op te richten om over enkele maanden tot een 'actieplan gecoördineerd vrijwilligersbeleid' te kunnen komen, dit om het werk van de vrijwilligers zo eenvoudig mogelijk te maken.

Dit actieplan zal opgebouwd zijn rond volgende drie inhoudelijke assen: wetgeving en statuut, ondersteuning en informatie, en een plan van aanpak voor betere regelgeving. Daarnaast zijn er de gekende drie beleidsniveaus: federaal, Vlaams en gemeentelijk.

Omdat er bij dit verhaal vele spelers betrokken zijn, hebben we een overlegstructuur voorgesteld die een combinatie is van horizontaal en verticaal overleg. In het Horizontaal Overleg Vrijwilligersbeleid (HOV) komen ambtenaren uit de verschillende Vlaamse departementen en agentschappen samen met het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk, de Verenigde Verenigingen en eventueel enkele bijkomende experts. Per betrokken beleidsdomein wordt een Verticaal Overleg Vrijwilligersbeleid (VOV) georganiseerd, met als taak de specifieke beleidsinitiatieven van het betreffende beleidsdomein in nauw overleg met alle betrokken kabinetten in kaart te brengen.

Naargelang de thema's of acties kunnen gemengde projectgroepen worden opgericht. In deze projectgroepen kunnen ook de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVS), de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP), de federale kabinetten en de federale overheidsdiensten zetelen.

Het overleg voor de uitwerking van dit actieplan wordt nu op de rails gezet. In die optiek zal ook rekening worden gehouden met het federale voorstel met het oog op een betere handhaving van de neerlegging van de jaarrekeningen zal het worden besproken met de bevoegde federale kabinetten.

Ik ben zeker bereid een onderzoek te laten uitvoeren naar mogelijke vereenvoudiging van de vzw-wetgeving. Een van de punten waarop we het gecoördineerd vrijwilligersbeleid willen enten, is net de aanpak van overregulering. Vrijwilligers moeten zich in eerste instantie kunnen bezighouden met hun vrijwillig engagement en zo weinig mogelijk worden belast met administratieve lasten.

In de conceptnota geef ik aan dat ik werk wil maken van die regulitis, ook op federaal niveau en meer bepaald op het vlak van de vzw-wetgeving. Ik verwijs naar bladzijde 9 van de conceptnota gecoördineerd Vlaams vrijwilligersbeleid: "Vzw-wetgeving: de vzw-wetgeving is complex en bevat zware procedures voor het opstellen en vooral wijzigen van statuten, neerlegging van statuten en boekhoudkundige stukken, ... Er kan bekeken worden of de huidige vzw-wetgeving verbeterd en vereenvoudigd dient te worden."

Een onderzoek zoals in de vraag van mevrouw Rombouts voorgesteld, behoort dus zeker tot de mogelijkheden. Ik onderschrijf dus de vraag naar een mogelijke vereenvoudiging van de vzw-wetgeving.

Mevrouw Soens, ik deel uw bezorgdheid over de moeilijkheden van de vzw-structuur. Het is effectief de bedoeling om die toegankelijk te maken of te houden, niet alleen voor jeugdverenigingen, maar voor alle verenigingen en vrijwilligers.

We moeten ook realistisch blijven. Op Vlaams niveau kunnen wij uiteraard suggesties doen – en wij kunnen dat uiteraard op heel overtuigende wijze doen – over een aanpassing van de vzw-wetgeving, maar de wetgeving zelf is federale materie. Het zal dus de gepaste actie en overleg vergen om onze wensen daadwerkelijk gerealiseerd te zien.

Weet dat in tegenstelling tot de vorige werf die wij hebben opgelost – min of meer bevredigend voor velen –, namelijk de btw-verplichting voor de jeugdhuizen, het toen daadwerkelijk ging over een beleidsvoorstel van de betrokken minister. Dit bevindt zich nog maar in de fase van een wetsvoorstel. Ik neem dus aan dat alle pro's en contra's nog door de indieners van het wetsvoorstel mee kunnen worden opgenomen alvorens het tot een bepaalde besluitvorming zou komen.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Minister, ik dank u voor het antwoord, het stemt me momenteel positief. We staan inderdaad nog aan het begin van de discussie. Het

feit dat er een initiatief genomen is om voor een gecoördineerde aanpak te opteren, is ook positief. Ik hoop dat eenieder zich daar volledig in inschrijft, zeker inzake het huidige voorstel.

Ik hoop dat er ook effectief geklasseerd kan worden, want Kluwer, Lemahieu & Partners en de Nationale Bank zelf geven heel duidelijk aan dat als er geen indiening gebeurt van de jaarrekeningen bij de Nationale Bank, er echt serieuze straffen op staan. Als die mensen dat zelf al omschrijven als serieuze straffen, dan zou ik niet willen dat onze vrijwilligers daarmee geconfronteerd worden. Voka, toch een beroepsorganisatie, stelt: "deze procedure is tijdrovend en wordt dan ook zelden toegepast". Dit baart me zorgen. Dit komt van een beroepsorganisatie, laat staan dat de vrijwilligers eraan worden blootgesteld.

Ik hoop echt dat er secuur naar wordt gekeken. Misschien kan het onderscheid inderdaad worden gemaakt tussen kleine en grote vzw's opdat ze op een andere manier kunnen worden benaderd. Ik hoop dat er creatieve voorstellen komen en zeker ook voorstellen ter vereenvoudiging.

Er zijn vandaag al controlemiddelen. Ik moet alleen vaststellen dat de controlemiddelen niet echt worden ingezet. Waarom gebeuren de controles die kunnen gebeuren, vandaag niet, minister? Waar zit het knelpunt? Moeten de vzw's daar dan voor boeten? Dat zou in elk geval een pijnlijke zaak zijn.

Het stemt me in elk geval positief dat u effectief wilt zoeken naar administratieve vereenvoudiging. Ik zal het lijstje van wie u er allemaal bij wilt betrekken er nog eens op nalezen. Ik ga ervan uit dat de vrijwilligersorganisaties er ook bij zijn, want dat is me ontgaan. U knikt, dat is bij dezen dus bevestigd, ik dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp-a): Minister, ik ben blij dat u het probleem onderkent, dat u onze bezorgdheden onderschrijft en ook onze vraag om de vzw-structuren toegankelijk te houden voor verenigingen in het algemeen en voor jeugdverenigingen in het bijzonder. Ik ben uiteraard heel benieuwd naar de werkzaamheden van de werkgroep over het vrijwilligersbeleid.

De wetgeving is uiteraard federaal. Ik mag er dus van uitgaan dat Open Vld en CD&V ook in de Kamer het nodige zullen doen om het wetsvoorstel van de N-VA tegen te houden?

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, u zult het mij niet kwalijk nemen dat ik iets uitgebreider wil ingaan op het wetsvoorstel van mijn collega.

Het is inderdaad zo dat het voorstel federaal werd ingediend. Mevrouw Rombouts heeft terecht gezegd dat de doelstelling van het wetsvoorstel legitiem is. De bedoeling ervan is vooral om de transparantie op het vlak van vermogen bij vennootschappen en vzw's te vergroten.

Het beoogt ook een betere naleving van de neerleggingsplicht van de jaarrekening door vzw's. Momenteel legt slechts de helft van de vzw's de jaarrekening tijdig of laattijdig neer. De neerleggingsplicht geldt voor alle vzw's, niet alleen voor de vzw's die plichtsbewust de wet wensen na te leven. Vergist u zich dus niet, collega's, de verplichting tot neerlegging van de jaarrekening bestaat nu ook al.

Onze fractie hier en onze federale fractie hebben kennisgenomen van de opmerkingen van de VSDC met betrekking tot dit wetsvoorstel. Er zijn twee grote

bekommernissen: het creëren van extra administratieve lasten en van een hogere kostprijs doordat de neerlegging moet gebeuren bij de Nationale Bank, en de vrees dat daardoor meer vzw's zouden opteren voor een tijdelijke vereniging. Wij beschouwen dit eigenlijk vooral als constructieve opmerkingen. Bij een aantal verzuchtingen denken we wel dat we een aantal argumenten ter verdediging hebben.

Ik zou me heel graag kort willen toespitsen op de administratieve lasten. Mijn federale collega heeft dit wetsvoorstel ingediend om de verplichte neerlegging van de jaarrekening door de vennootschappen en de vzw's beter te doen naleven. Het wetsvoorstel wijzigt dus niets aan de boekhoudkundige verplichtingen van kleine of grote vzw's.

In plaats van dat de vzw's de pdf opladen bij de elektronische belastingaangifte, vragen wij dat ook kleine vzw's de pdf opladen op de webstek van de balanscentrale van de Nationale Bank. De verplichting om de jaarrekening neer te leggen bij de griffie van de rechtbank van koophandel, valt daardoor weg. Het wetsvoorstel vereenvoudigt in principe dus de administratieve last van de kleine vzw's.

De fiscus, andere overheidsdiensten of schuldeisers zullen de jaarrekening aan de computer kunnen opvragen bij de balanscentrale, zoals dat nu reeds het geval is voor vennootschappen of voor grote vzw's. Ook voor hen is dit een administratieve vereenvoudiging. Het is voor de mensen veel duidelijker om de jaarrekening van alle rechtspersonen op één plaats te vinden, namelijk op de balanscentrale.

Mijn tweede punt dat ik wil toelichten gaat over de extra kosten. De enige taak van de Nationale Bank is het publiek beschikbaar stellen van het pdf-document. Deze dienst moet ze aan een minimale kostprijs kunnen verstrekken. Volgens de gegevens die aan mij doorgegeven zijn, kan dat wel gaan om een bedrag tot maximaal 40 euro. We weten dat dat voor sommige kleine vzw's een extra kost is. Je moet er ook rekening mee houden dat ze nu soms het land moeten afrijden naar de griffie van de rechtbank van koophandel naargelang het arrondissement waar de vzw haar zetel heeft, om een jaarrekening in te zien. Bij de griffie van de rechtbank van koophandel in Antwerpen bijvoorbeeld, sta je in de namiddag voor een gesloten deur bij gebrek aan personeel. Als je een afschrift wenst, moet je daar voor betalen. De vzw's zelf moeten de jaarrekening op papier indienen en nog wat later een pdf bij de elektronische belastingaangifte voegen. Als een leverancier, een bank of verzekeraar ernaar vraagt, mag de vzw nog eens een kopie geven. Je moet niet denken dat die het hele land afrijden.

Bij de Nationale Bank kan al sinds 2005 met een muisklik een jaarrekening worden ingediend en opgevraagd. Wij verwachten niet dat door het wetsvoorstel van onze federale collega een feitelijke vereniging wordt georganiseerd waar de leden dan wel persoonlijk aansprakelijk zijn. Er moet echt wel gekeken worden naar administratieve vereenvoudiging van de vzw-wetgeving. Daar zijn we het volledig mee eens, daar volgen wij jullie volledig in. Maar zeggen dat we het verenigingsleven daarmee zouden fnuiken of de nek willen omwringen, is toch een brug te ver. We beogen met dit wetsvoorstel vooral meer transparantie, meer vereenvoudiging van de administratie. Tenslotte is het aan de collega's van het federaal parlement om het wetsvoorstel te bespreken.

Bart Caron (Groen): Ik ben absoluut voor grotere transparantie, maar de vraag is of het überhaupt enige zin heeft te denken dat al die kleine vzw's die een sociaal of cultureel doel hebben, ook aan die zagezegde niet-transparantie beantwoorden. Er kan geen ander motief zijn om die mee te pakken in de boot. Er is vandaag in de wetgeving een onderscheid tussen de grote en de kleine vzw's. De grote moeten dat al doen en de kleine niet. Is er iemand die een probleem heeft met de kleine? Dat staat in de wet. De lokale Chiro is geen ziekenhuis of een rusthuis, nietwaar? Dat gaat over een culturele organisatie, een lokale vereniging enzovoort.

Ik ben absoluut voor vereenvoudiging. Je zou je ook kunnen afvragen of er zelfs geen simpelere systemen zijn dan de huidige, namelijk het neerleggen bij de griffie. Ik ga ze niet ter plekke uitvinden. Ik heb zelf een heel lang tracé meegemaakt van de fusie van twee vzw's. We hebben daar een advocatenkantoor moeten bijhalen. Het gaat dan toch maar over de vzw-wetgeving. Het is al complex genoeg. Ik zou eerder voorstellen: doe een wetsvoorstel om de Vzw-wet nog te vereenvoudigen. Dat lijkt me een zinvoller voorstel. Als je wilt dat de cijfers publiek worden, geen probleem, bedenk dan een systeem dat gemakkelijker is. Dat is volgens mij zeker mogelijk zonder dat dat zo moeilijk moet zijn.

Zitten jullie zelf in vzw's en doen jullie zelf dat soort formaliteiten? Dat is niet de kerntaak van een kleine vzw, wel van een grote of een professionele. Ik zie dus niet in wat de meerwaarde is. Als er gebrek is aan transparantie, zal dat niet zijn voor de lokale Chirogroepen of de lokale culturele verenigingen of zelfs sportverenigingen. Minstens een gradatie in schaal en omzet zou een eerste stap vooruit zijn.

Mevrouw Van Eetvelde, dat moet me even van het hart. Als je echt voor administratieve vereenvoudiging gaat, doe je dergelijke voorstellen niet.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Ik ben een beetje verbaasd. Ik dacht dat ik heel duidelijk ben geweest in mijn vraagstelling. Ik heb heel duidelijk aangegeven dat de doelstelling legitiem is. Aan de andere kant heb ik me zeer veel vragen gesteld bij het middel dat wordt aangegrepen om die doelstelling te bereiken. *(Opmerkingen van Miranda Van Eetvelde en Marius Meremans)*

Collega's, ik ga ervan uit, als zelfs het volledige voorstel hier kan worden toegelicht in een aansluiting bij een vraag, dat ik op zijn minst mijn slotbemerking mag maken.

Ik heb aangegeven dat de doelstelling legitiem is, maar dat er heel veel vragen worden gesteld bij het middel dat hiervoor wordt aangegrepen. Ik heb heel duidelijk gezegd dat ik niet de enige ben die die vragen stelt, maar dat organisaties die daar veel en veel meer van weten dan ikzelf, zijnde het kenniscentrum, zijnde de Kluwers, zijnde de Voka's, die er blijkbaar al mee geconfronteerd worden, aangeven dat dit een zeer zware procedure is. Men stelt vast dat zelfs beroeps-vzw's er vaak tegen zondigen en dat daar zeer zware straffen op staan. Dat betreur ik.

Er is een grote diversiteit in onze vzw's. Ik hoop dat dat in de toekomst zo kan blijven. Maar ik hoop ook dat we voldoende bescherming kunnen bieden aan de kleine vzw's, die zich met goede bedoelingen en op een goede manier willen organiseren om alles zo goed mogelijk in orde te maken.

We moeten daar ook rekening mee houden, om die voldoende te beschermen. We mogen inderdaad niet met een kanon op een mug schieten. Het zijn niet die kleine vzw's die vijf keer in een jaar hun jaarrekeningen moeten doorgeven en die deze elders in het land moeten gaan opvragen. Maar het zijn wel die vzw's waar wij als beleid ongelooflijk sterk op steunen om onze maatschappij op een goede, warme manier te laten draaien. Ik hoop dat die de nodige bescherming krijgen, en ik heb begrepen dat de minister dat in dit gecoördineerde debat mee in goede banen zal proberen te leiden.

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Als we hier al geen wetsvoorstellen mogen bespreken die haaks staan op het beleid van deze regering en die de regulitis deels tenietdoen, dan versta ik niet wat wij hier nog zitten te doen. Blijkbaar verwacht de N-VA nooit dat hun voorstellen extra regellast zullen opleveren voor verenigingen. We

hebben dat gezien bij de jeugdhuizen. Toen was er z gezegd ook niet echt een probleem. We zien dat nu opnieuw bij de vzw's. Ik vraag mij af wat het volgende zal zijn. *(Opmerkingen van Marius Meremans)*

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Luister, ik wil daar één ding over zeggen. U hebt gelijk wat betreft de eventuele gevolgen voor Vlaamse organisaties, maar ik verzet mij wel met klem tegen het beeld, dat blijkbaar vanuit sp.a moet worden opgehangen, dat het de N-VA is die tegen de verenigingen is, tegen de kleine verenigingen, tegen de vzw's. Dat is allemaal zevel. Wij, vanuit de N-VA en zeker de Vlaamse Beweging, zitten in talloze verenigingen en vzw's, veel meer dan de bewegingen waarvan u denkt de voorspreker te zijn. Dat wil ik eerst en vooral zeggen.

Mij goed dat we het debat gaan voeren, geen enkel probleem. Maar als we het debat voeren, dan moet ook de bevoegdheid naar hier komen. Aan zij die nu zeggen 'Waarom mogen we het debat hier niet voeren?', zeg ik: ik wil het gerust doen, maar dan verwacht ik ook van die partijen dat zij mee de kar trekken om die bevoegdheden naar Vlaanderen te brengen. Dan kunnen we er hier over debatteren. We gaan hier niet het debat voeren dat in de Kamer gevoerd moet worden. Als we dat willen doen, dan moet sp.a consequent zijn en mee een verdere staatshervorming ondersteunen. Het is A of het is B.

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Ik voer hier het debat over het beleid van deze regering rond regulitis en mogelijke voorstellen vanuit de Kamer die daar een effect op hebben. *(Opmerkingen van Marius Meremans)*

Het beleid van de Vlaamse Regering rond regulitis zit toch hier? *(Opmerkingen van Marius Meremans)*

Het is bovendien al het tweede voorstel van de N-VA waarbij de regellast van de verenigingen wordt opgetrokken. We hebben het gezien bij de jeugdhuizen en we zien het nu opnieuw bij de vzw's. Ik stel alleen maar vast dat het telkens van de N-VA komt. *(Opmerkingen van Marius Meremans)*

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Voorzitter, ik denk dat we het debat gevoerd hebben op inhoud, en dat was ook de bedoeling van de vraagstelling. We hebben hier al verschillende keren gesproken over vrijwilligers en vzw's, en over vereenvoudiging. Ik heb begrepen dat daarover een gecoördineerd debat wordt gevoerd. En 'gecoördineerd', dat gaat over de manier waarop we samenwerken. Dat kan inderdaad over verschillende beleidsdomeinen en overheidsniveaus heen zijn. Daarom denk ik dat het toch goed was om de vraag hier te stellen.

Vandaag gaat het debat vooral niet over de prijs voor de beste vrijwilliger. Die wordt hier vandaag niet uitgereikt.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de uitwijzing van jongeren die hier schoollopen
– 1375 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, mijn vraag sluit aan bij een eerdere vraag van collega Van de Brandt in de commissie Welzijn over minderjarige asielzoekers. De bevoegde minister, minister Vandeuren, heeft toen verwezen naar u, als minister van Jeugd.

We hebben hier in België en in Vlaanderen een traditie om jonge asielzoekers op alle manieren te proberen begeleiden en helpen, om zo goed mogelijk al hun rechten als kinderen en jongeren te helpen vrijwaren en om hen vanuit verschillende sectoren – hetzij onderwijs, hetzij pleegzorg, hetzij jeugdzorg – te helpen om hun plek te vinden en zo goed mogelijk kind en jongere te kunnen zijn in onze samenleving.

Zonderwijs is een van die organisaties. Zonderwijs stond enkele weken geleden nog in verschillende kranten. Het is een organisatie van verschillende leerkrachten, die ervoor pleit om jongeren wier procedure is afgelopen in het midden van een schooljaar, toch nog de mogelijkheid te geven om dat schooljaar af te werken en tot een succesvol einde te brengen. Die leerkrachten zetten zich dag in, dag uit in voor die jongeren. Het zou ook voor hen een 'return on investment' zijn om dat op die manier te kunnen doen. Maar het is natuurlijk ook heel belangrijk voor het welzijn van die jongeren.

De bevoegde staatssecretaris heeft daar altijd 'njet' op geantwoord, omdat het volgens hem een aanzuigeffect zou hebben. Opvallend is wel dat op de vraag van onder andere Zonderwijs en de kinderrechtencommissaris nooit enig antwoord is gekomen over enige studie die dat aanzuigeffect zou bewijzen. Wat wel is bewezen, is het schadelijke effect van een terugkeer op geïntegreerde jongeren. Zo bleek uit een onderzoek uit 2012 bij 164 teruggekeerde kinderen in Kosovo dat 70 procent niet meer naar school gaat. Die hebben jarenlang onderwijs gevolgd in Vlaanderen, maar gaan dan niet meer school. Bijzonder onrustwekkend zijn ook de cijfers over het welzijn van de uitgewezen jongeren. Zo is 44 procent depressief en 25 procent suïcidaal, en lijdt 33 procent aan een posttraumatisch stresssyndroom.

Waar we wel bewijs van hebben, is het effect van die vroegtijdige terugkeer van jongeren naar hun land. Ik wou zeggen: het land van herkomst. Maar in sommige gevallen zijn die jongeren hier geboren, dus dat klopt niet. Waar we absoluut geen bewijs van hebben, is dat zogenaamde aanzuigeffect.

Ook opvallend is dat we in Vlaanderen een rijke traditie hebben van organisaties die zich daarvoor willen inzetten. Er is ook een vrijwillig overleg, onder andere met een vertegenwoordiging vanuit het staatssecretariaat van Asiel en Migratie, maar ook vanuit de jeugdzorg, de pleegzorg, het onderwijs, enzoverder. Het is dan ook heel opvallend dat, ondanks het feit dat al deze organisaties zich daarvoor inzetten, hun stem niet wordt gehoord als het aankomt op beslissingen die in dit domein worden genomen.

Minister, u bent als coördinerend Vlaams minister van Jeugd ook betrokken. Hoe neemt u deze problematiek op in het Jeugd- en Kinderrechtenbeleidsplan? Hoe kijkt de Vlaamse Regering aan tegen deze gang van zaken? Vindt zij het oké dat er ondanks het engagement vanuit de gemeenschappen geen inspraak is inzake de uitwijzing van minderjarigen en jonge 18-plussers? En dat bij de uitwijzing geen rekening wordt gehouden met de aan gang zijnde studies van de jongere? Indien niet, welke signalen hebt u hierover aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie gegeven? Welke acties bent u nog van plan hierin te ondernemen? Welke standpunten worden in het overlegplatform verdedigd vanuit het jeugdwerk? Hebt u een gecoördineerd standpunt met de ministers van Onderwijs en Welzijn? Ziet u vordering in het gezamenlijke overleg? Zult u vanuit uw coördinerende opdracht in het overlegplatform aandringen bij de federale staatssecretaris voor Asiel en

Migratie om duidelijke cijfers en studies neer te leggen die het vermeende aanzuigeffect onderschrijven? Er is immers een heel zware impact op het welzijn van jonge kinderen. Zult u als minister van Jeugd waken over het waarborgen van de rechten van het kind voor alle kinderen, ook voor de kwetsbare jongeren die in asielprocedures betrokken zijn? Erkent u de schadelijke effecten van een uitwijzing op het welzijn van geïntegreerde jongeren?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik kan beamen dat er in de verschillende beleidsdomeinen van de Vlaamse overheid een zeer sterk engagement leeft ten aanzien van de kinderen in migratie. Getuige hiervan de mededeling, onder mijn coördinerende bevoegdheid voor kinderrechten, aan de Vlaamse Regering van 19 februari 2016 in antwoord op een advies van het adviesorgaan van de Nationale Commissie voor de Rechten van het Kind. Ik heb u dat document via het commissie-secretariaat overgemaakt.

Ik kan bevestigen dat ook binnen Onderwijs grote inspanningen gedaan worden om de kinderen in migratie zo goed mogelijk op te vangen.

In het Jeugd- en Kinderrechtenbeleidsplan wordt dit thema niet expliciet behandeld. Maar de problematiek kan zonder twijfel een plaats krijgen onder strategische doelstelling 5, aangezien deze doelstelling wil garanderen dat alle kinderen en jongeren een leerloopbaan kunnen volgen die aansluit bij hun talenten en hen in staat stelt volwaardig te participeren aan de samenleving. Hier vallen ook minderjarige asielzoekers onder.

Mijn collega Crevits behartigt deze doelstelling en gaat uitdrukkelijk uit van een universeel recht op onderwijs voor elk kind. Dat recht zou ook moeten gelden voor kinderen en jongeren uit gezinnen die het bevel krijgen om het grondgebied te verlaten. Collega Crevits geeft aan dat het in die zin aangewezen is dat ze hun schooljaar mogen afmaken indien ze uit het land gezet worden vanaf de kerstvakantie.

Ik las ook de Knelpuntennota van het Kinderrechtencommissariaat over recht op onderwijs voor kinderen op de vlucht, en nam kennis van de voorstellen die werden uitgewerkt als oplossing voor buitenlandse kinderen en jongeren die hier al jaren schoollopen. Ik stelde ook vast dat er gelukkig al heel wat stappen werden gezet.

Ik verwijs ook graag naar het antwoord van minister Crevits op een vraag om uitleg over kinderen die zonder diploma het land moeten verlaten van 2 juli 2015. Er zijn duidelijk al een aantal engagementen genomen.

Het is ook duidelijk dat mijn collega's in de Vlaamse Regering en ikzelf ervoor pleiten om inderdaad rekening te houden met de huidige problematieken. Het overleg met het Kinderrechtencommissariaat, Zonderwijs en de onderwijskoepels loopt. Mijn collega's bevoegd voor het onderwijs en het welzijn volgen dit op. Ik werd tot nu toe niet betrokken bij het overlegplatform hierover, maar ben ervan overtuigd dat alle nodige knowhow rond de tafel alreeds aanwezig is.

Ik volg in deze kwestie de aanbevelingen van het Kinderrechtencommissariaat wanneer ze vragen om in de eerste plaats uit te gaan van het belang van de kinderen en jongeren. Dat houdt onder meer in dat de mogelijkheden om hun onderwijs- of opleidingstraject voort te zetten in het land van herkomst of het land van herkomst van hun ouders realistisch bekeken worden, en dat we kiezen voor humane oplossingen voor kinderen op de vlucht. De schadelijke effecten van een uitwijzing op het welzijn van de betrokken kinderen en jongeren moeten tot een minimum beperkt worden.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, dank u voor uw antwoord. Het stemt mij tevreden dat u inderdaad het belang van onderwijs voor elk kind op de vlucht onderstreept en dat u aangeeft dat er binnen de Vlaamse Regering engagementen worden genomen om daar heel veel aandacht voor te hebben. U haalt aan dat er in het Jeugd- en Kinderrechtenbeleidsplan ruimte is voor deze problematiek, en dat daar heel hard over wordt gewaakt. U haalt het engagement aan van de verschillende ministers. Dat is terecht, al denk ik dat er daar ook voor u een plek is aan tafel. Ik twijfel niet aan de knowhow van de ministers Vandeuren en Crevits, maar ik twijfel ook niet aan uw knowhow als het gaat over het welzijn of over de rol van de jongeren. Een minister van Jeugd is de minister van elke jongere in Vlaanderen, ook van de jongeren die op de vlucht zijn. U moet die stem daar aan die tafel ook heel duidelijk laten horen.

De cijfers over het aanzuigeffect waarmee wordt geschermd door het staatssecretariaat van Asiel en Migratie worden als argument aangehaald wanneer Zonderwijs en de kinderrechtencommissaris vragen waarom die jongeren hier hun jaar niet mogen uitdoen. Maar als zij daar de bewijzen van vragen, komt er geen antwoord. Is daar voor u als minister van Jeugd geen rol weggelegd om die cijfers te vragen? Kunt u daarvoor op tafel kloppen of de vraag op een vriendelijke manier stellen aan de staatssecretaris, dat kan ook, of via Twitter?

De voorzitter: Soms werkt dat laatste beter.

Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Vlaanderen neemt zijn verantwoordelijkheid inzake onderwijs voor vluchtelingen. U zegt dat er geen inspraak is van de gemeenschappen bij de uitwijzing van minderjarigen, maar asiel en migratie zijn nog altijd een federale bevoegdheid. Er is wel degelijk overleg over deze problematiek zowel met minister Crevits en met de kinderrechtencommissaris als met de organisaties voor onderwijs. Federaal staatssecretaris Francken gaat op een zeer humane manier om met die crisis en heeft alle zeilen bijgezet om het hoofd te bieden aan die uitzonderlijke situatie.

Voorstellen om uitwijzing uit te stellen tot het einde van een schooljaar of tot men een diploma heeft behaald, lijken me niet realistisch. Wij menen dat we menselijk zijn geweest door de omzendbrief aan te passen waardoor uitwijzingen niet meer kunnen tijdens de onderwijstijd. Kinderen kunnen dus niet meer worden aangehouden onderweg naar school, op schoolreis of tijdens de stage. Er zal een betere informatiedoorstroming zijn door de Dienst Vreemdelingenzaken naar de betrokken scholen bij de eventuele aanhouding van een gezin dat hier onwettig verblijft. De school zal dus worden geïnformeerd na een aanhouding.

Mijnheer Annouri, u zegt dat het aanzuigeffect niet kan worden bewezen met cijfers. We moeten daar echter realistisch in zijn. Op een bepaald moment botst men op zijn limieten. Wij hebben nu te maken met de ergste vluchtelingencrisis sinds de Tweede Wereldoorlog. Als we dergelijke signalen uitzenden, zullen we een aanzuigeffect creëren en ons onderwijssysteem zwaar belasten, terwijl het nu soms al op springen staat. Het risico bestaat dat bij een versoepeling massaal veel gezinnen naar België zullen komen.

Het terugsturen van gezinnen met kinderen hoeft niet te betekenen dat zij hun schooljaar niet meer kunnen afmaken. Er is immers ook adequaat onderwijs in het land van herkomst voor families die hier eigenlijk nog maar net zijn. Zij kunnen hun studies gewoon voortzetten in hun land van herkomst. Voor families die hier al lang verblijven en die al meermaals het bevel hebben gekregen om het land te verlaten, ligt de situatie anders. De overheid heeft een uitgebreid aanbod aan

terugkeermaatregelen, namelijk zelfstandig, vrijwillig of gedwongen. Wanneer ouders beslissen om dat bevel naast zich neer te leggen, hebben zij ook een verantwoordelijkheid ten aanzien van de Belgische overheid. Ik denk dat staatssecretaris Francken een heel humaan beleid voert maar aan alles is een limiet.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Het standpunt van minister Crevits over het afmaken van het schooljaar op het ogenblik dat men een uitwijzingsbevel krijgt, is duidelijk. Dat wordt ook gedeeld door mezelf en de regeringspartners. Het staat ook niet haaks op het beheer van deze asielmigratie door de Federale Regering. Ik probeer daarover in nauw contact te blijven, in het bijzonder met de minister van Onderwijs en de minister van Welzijn. Ik bekijk ook met hen of het nodig is om met drie in het overlegplatform te zitten. U schijnt daar nogal op aan te dringen. Ik ben daar ook helemaal niet tegen, maar de vraag is of dat ook doelmatig is.

Het is inderdaad zinvol om over die cijfers verduidelijking te krijgen. Ik zal daarover op een correcte manier in gesprek treden met de staatssecretaris bevoegd voor Asiel en Migratie.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, ik dank u, vooral voor dat laatste antwoord. Ik ben zeer benieuwd naar de cijfers en de verduidelijking. Daar is nood aan. Zo niet, bewandelen wij als politici een beetje een gevaarlijk pad. Mevrouw Van Eetvelde, ik heb respect voor u en voor het werk dat u doet als parlements lid, maar wanneer iemand mij zegt dat er inderdaad geen cijfers zijn over dat aanzuigefect maar dat men daar realistisch in moet zijn, dan heb ik daar moeite mee. Ik vertrek graag vanuit feiten, vanuit de realiteit. Wanneer mensen zich stoelen op een aanzuigefect, dan wil ik dat graag bewezen zien. Zo niet, kunnen we hier om het even wat beginnen te zeggen.

U hebt gezegd dat mensen die teruggaan naar hun land daar ook adequaat onderwijs kunnen krijgen. Ik vraag me af hoeveel scholen er nog rechtstaan in bepaalde wijken en steden in Syrië.

Uit de cijfers waar we wel over beschikken, bijvoorbeeld die van Kosovo, blijkt dat 70 procent van de jongeren die terugkeren hun onderwijs niet voortzetten. Ik wil het debat voeren op basis van cijfers.

Het is belangrijk voor de mensen in onderwijs en jeugdzorg die bezig zijn met deze problematiek dat zij hier het antwoord hebben gekregen dat er duidelijkheid zal komen over die cijfers. We zullen proberen de rechten en het lot van die kinderen en jongeren zo goed mogelijk te verdedigen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Lionel Bajart aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de vrijstelling van de jaarlijkse onroerende voorheffing voor jeugdlokalen in Brussel – 1397 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): In Vlaanderen is het mogelijk om als jeugdvereniging een vrijstelling te krijgen van de jaarlijkse onroerende voorheffing voor het lokaal dat de jeugdvereniging gebruikt. Deze vrijstelling kan voor een

eenvoudig jeugdlokaal al snel een belastingvermindering van enkele honderden euro's per jaar betekenen. Het loont dus zeker de moeite om de vrijstelling aan te vragen. Wanneer de jeugdvereniging is aangesloten bij een jeugdwerkkoepeel is er ook een vereenvoudigde procedure mogelijk sinds de omzendbrief van 2007.

In Brussel bestaat er ook een uitgebreid netwerk van Nederlandstalige jeugdverenigingen. Ik denk dan aan de elf Chirogroepen, elf scoutsgroepen, de pluralistische FOS Open Scouting en de Jeugdbond Natuur en Milieu. Deze verenigingen kunnen helaas niet genieten van de mogelijkheid om vrijgesteld te worden van de onroerende voorheffing van hun jeugdlokaal aangezien het om een gewest-bevoegdheid gaat.

Deze problematiek werd ook aangekaart in de brochure 'Regulitis' van De Ambrassade, om het aantal wettelijke belemmeringen en het kostenniveau voor jeugdverenigingen te verlagen. Onze partij is uiteraard fervent voorstander van het wegnemen van administratieve en financiële belemmeringen om zo het jeugdwerk te laten floreren.

Gezien uw verbindende rol als minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden en gelet op het engagement uit uw beleidsnota Jeugd om het regelgevingskader voor jeugdverenigingen eenvoudiger te maken met de brochure van De Ambrassade als uitgangspunt, wil ik twee vragen stellen.

Wat is uw kijk op deze problematiek en hoe ver reiken uw bevoegdheden om verandering te brengen in de situatie van vrijstelling van onroerende voorheffing voor jeugdlokalen?

Kunt u onderzoeken of het mogelijk is om tegemoet te komen aan de vraag van De Ambrassade om de onroerende vrijstelling voor jeugdlokalen ook tot Brussel uit te breiden?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Deregulering is een belangrijk punt in mijn beleid. Onder andere de brochure 'Regulitis', opgesteld door De Ambrassade, wordt hiervoor gebruikt als leidraad. Recente voorbeelden van beleidsinitiatieven ter zake zijn het masterplan Bivakplaatsen dat principieel werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 26 februari en de conceptnota Gecoördineerd Vrijwilligersbeleid, waarbij een plan van aanpak werd goedgekeurd inzake onder meer het wegwerken van regulitis op alle niveaus om zo de vrijwilligers te ondersteunen in hun engagement.

Zoals u zelf en ook het jeugdwerk aangeeft, vormt het jaarlijks aanvragen van een vrijstelling in het kader van de onroerende voorheffing voor veel vrijwilligers een zware administratieve last. In het Vlaams regeerakkoord engageert de Vlaamse Regering er zich dan ook toe om dit belangrijk pijnpunt voor de jeugd-sector ten gronde aan te pakken. Binnen mijn bevoegdheden en de bevoegdheden van de Vlaamse Regering is het mogelijk hier iets aan te doen voor de jeugdwerkingen actief in Vlaanderen. Ik schaar me dan ook, samen met de minister van Financiën, Annemie Turtelboom, achter een parlementair initiatief in opmaak om deze vrijstelling voor het jeugdwerk op een eenvoudige wijze decretaal te regelen. Het principe dat elk erkend lokaal en Vlaams jeugdwerkinitiatief automatisch van deze vrijstelling kan genieten, is hierbij het uitgangspunt. Samen met deze partners wordt er momenteel een regeling ter zake uitgewerkt.

Dit vergt op korte termijn een eenmalige inspanning van de lokale besturen om de nodige gegevens aan te leveren om deze automatische vrijstelling te regelen voor het aanslagjaar 2016.

Ik begrijp de terechte vraag van het jeugdwerk om een dergelijke regeling ook uit te breiden naar het jeugdwerk dat actief is in Brussel. Dit is echter heel wat complexer,

omdat de materie van de onroerende voorheffing inderdaad een gewestbevoegdheid is, zoals u ook aangeeft in uw vraag. De materie valt dus niet onder de bevoegdheden van de Vlaamse Regering wat Brussel betreft. Dit zou in overleg met de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest geregeld moeten worden.

We hebben navraag gedaan. In Brussel is het de FOD Financiën, en dus niet een eigen belastingdienst, die instaat voor de invordering en dus ook voor de beslissing tot vrijstelling van deze gewestelijke taks. In se zou een dergelijke vrijstelling op onroerende voorheffing van lokalen voor jeugdbewegingen en jeugdhuizen, mogelijk zijn op basis van de argumentatie dat jeugdhuizen 'scholen' zijn waar op vaste basis vorming verstrekt wordt door geschoolde vrijwilligers, of monitoren, in gebouwen die voor de rest niets opbrengen.

Ik verwijs hiervoor naar de algemeen geldende rechtspraak in uitvoering van artikel 12, paragraaf 1, van het wetboek inkomstenbelastingen van 1992, in samenlezing met artikel 253. Zodra er sprake is van het bijbrengen of onderrichten van waarden en maatschappelijke vorming, kan er worden gesproken over 'onderwijs'. Wanneer dergelijk opvoedkundig doel ook wordt verwezenlijkt door jeugdmonitoren, kan het geheel zeker en vast als onderwijs in de zin van artikel 12, paragraaf 1, van het wetboek inkomstenbelastingen, worden bestempeld. Dit is tussen haakjes ook de wijze waarop in Vlaanderen wordt gewerkt in afwachting van een specifieke regelgeving.

Ik sta dus in nauw contact met het kabinet van minister Vanhengel om wanneer we de komende weken in Vlaanderen een doorbraak zouden kunnen realiseren, ook het verlengstuk ervan in Brussel minstens ter sprake te brengen, en hopelijk onrechtstreeks mogelijk te maken.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Minister, ik dank u voor het antwoord. Het is uiteraard positief dat ook het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest plannen heeft in de richting van de vrijstelling van onroerende voorheffing. Op die manier kunnen de regulitis en de barrières voor jeugdverenigingen ook in Brussel worden weggevoerd. Uiteindelijk is dat ook een belangrijk onderdeel van uw beleidsplannen.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, mijnheer Bajart, de minister verwees er al naar dat er ondertussen in het parlement een initiatief genomen wordt voor een voorstel van decreet ter zake. Het wordt mee getrokken door mevrouw Rombouts – die helaas al moest vertrekken. Misschien kan dat, wanneer het gerealiseerd wordt, inspirerend zijn en kunnen we ook voor Brussel meer planlust en minder planlast creëren.

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Voorzitter, minister, in een eerdere vraag over de vrijstelling van onroerende voorheffing, gaf u aan dat u aan een oplossing werkt, samen met De Ambassade, met Formaat vzw, met de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) en met het kabinet van uw collega-minister Turtelboom. De GIS-laag jeugd (Geografisch Informatiesysteem Vlaanderen) zou een mogelijke oplossing zijn.

Ik heb in het begin van het jaar een schriftelijke vraag gesteld aan minister Turtelboom. In haar antwoord zei ze dat momenteel nog niet met zekerheid kan worden bevestigd of en in welke mate de GIS-databank jeugdruimte effectief kan worden gebruikt.

Ik heb net gehoord dat er een voorstel van decreet komt. Wordt de GIS-databank jeugdruimte of de GIS-laag jeugd daarin opgenomen? Of worden die volledig aan de kant geschoven?

Bart Caron (Groen): Minister, collega's, wanneer een voorstel van decreet wordt gemaakt, zou het misschien leuk zijn om dat samen te doen. Blijkbaar wordt het breed gedragen in dit huis.

Dit is natuurlijk slechts een invitatie namens mijn fractie.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Soens, het is de bedoeling dat vanaf volgend jaar de GIS-databank zo compleet mogelijk en bij voorkeur compleet is. De gegevens die erin te vinden zijn, blijven het richtinggevend instrument voor de vrijstelling.

We hebben wel net voor dit jaar de eenmalige medewerking van de gemeentebesturen gevraagd om de gegevens in de GIS-databank te krijgen. We hopen dat dit nu snel en vlot kan gebeuren. Indien nodig, zullen we nog wat aandringen. Het lijkt me niet onmogelijk.

We zullen dus met twee stappen tewerk gaan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Lionel Bajart aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het niet meerekenen van 'lightsporters' en 'innovatieve' sporters in het Vlaamse subsidiebeleid – 1274 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, bij de verschillende besprekingen die er al zijn geweest over het nieuwe decreet voor de georganiseerde sportsector, haalde u aan dat de sportfederaties een 'van A tot Z'-aanbod zullen moeten hebben en dat alle sporters een gelijke behandeling moeten krijgen.

Bij de bespreking van de beleidsbrief Sport vroeg ik u hieromtrent twee zaken. Wat met individuele leden van de sportfederaties, die dus niet bij een club zijn aangesloten? En wat met kleine, nieuwe of innovatieve sporten en sporters?

De recent gepubliceerde participatiesurvey gaf aan dat 25,8 procent van de Vlamingen aan sport in clubverband doet, of dat in functie van de populatie van mensen die sporten, 41,4 procent dat in clubverband doet. Iets concreter nog sport 14,5 procent uitsluitend in een sportclub, waarvan 12,5 procent bij een unisportclub en 2 procent bij een omnisportclub. 34,6 procent van de sporters doet uitsluitend aan 'lightsport': 10,1 procent doet uitsluitend aan sport in een informele groep, 23,5 procent doet dat uitsluitend individueel.

Het Vlaamse beleid is al in zekere mate gevoelig voor die realiteit, zoals in het geval van de impulssubsidies voor de Finse pistes, waar veel gebruik van gemaakt wordt door lightsporters. Aan de andere kant zien we dat een aantal sportfederaties ook deze groep probeert te bedienen. Zij maken het bijvoorbeeld mogelijk om lid te worden bij een sportfederatie, zonder lid te zijn van een sportclub. Zo kan ook de lightsporter gebruikmaken van de service van de sportfederatie, denken we aan nieuws, informatie, verzekering en sportevenementen. Dit is zeker positief, omdat ook de lightsporter zo de kans krijgt om geïnformeerd en met een zekere omkadering te sporten.

Toch blijkt dit in de huidige subsidieregeling nog niet te zijn doorgedrongen. Sportfederaties moeten bij de ledenbestanden die ze doorgeven aan Sport

Vlaanderen, telkens aangeven bij welke sportclub een lid aangesloten is. Met andere woorden, de lightsporters worden door sommige sportfederaties wel bediend, maar in het Vlaamse subsidiebeleid worden zij niet meegeteld.

Daarnaast moet per lid worden aangegeven welke sporttakken worden beoefend. Daarbij geldt de sporttakkenlijst. Op dit moment zijn er al een aantal sporten die wel aangeboden worden door sportclubs maar niet opgenomen zijn in de sporttakkenlijst.

Ik heb u al vragen gesteld over de mogelijkheden voor innovatieve sporten binnen het nieuwe Sportfederatiedecreet, omdat de minimale ledenaantallen voor zulke sporten een moeilijke horde lijken te worden. U antwoordde toen dat het mogelijk is en dat dit niet onoverkomelijk moest zijn, omdat er ook initieel gewerkt kan worden binnen een multisportfederatie om daarna potentieel door te groeien naar een eigen federatie.

Minister, het uitvoeringsbesluit dat bij het huidige decreet hoort, legt vast dat telkens per lid moet worden aangegeven bij welke club iemand is aangesloten en welke sporttakken door dat lid beoefend worden. Hoe ziet u dat bij het nieuwe decreet?

Mijn tweede vraag betreft de lightsporters. Zullen zij nu wel meegeteld worden als leden? Indien niet, welke incentive hebben de sportfederaties dan om zich in dat 'van A tot Z'-aanbod ook te richten naar de lightsporter?

Wat betreft nieuwe, kleine of innovatieve sporten zien we dat sommige niet op de sporttakkenlijst voorkomen. Ik geef twee voorbeelden. Er zijn sportclubs die zulke sporten aanbieden en die zich dan aansluiten bij een gesubsidieerde sportfederatie. Ik denk aan Freerunning en Parkour, die zich bijvoorbeeld hebben aangesloten bij de Gymnastiek Federatie Vlaanderen (Gymfed).

Daarnaast zijn er sportclubs die sporten aanbieden die niet of nog niet op de sporttakkenlijst voorkomen, maar die zich wel verenigd hebben in een eigen federatie. Die federatie haalt dan wanneer het over een nieuwe sport gaat, de subsidievoorwaarden niet of heel moeilijk. U gaf aan dat nieuwe sporten in eerste instantie bijvoorbeeld bij een multisportfederatie zouden kunnen aansluiten. Maar welke incentive is er voor die laatste federaties om zich ook voor deze sporters in te zetten wanneer de leden niet meetellen voor subsidiëring?

Ik dank u bij voorbaat voor uw antwoorden op deze belangrijke vragen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Collega Bajart, ik hoop dat u mij begrijpt. Het is uit respect voor het parlement dat ik heel weinig ga antwoorden op uw vraag. We zijn aan de derde principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet. Ik vind het heel moeilijk om commentaar te geven op uitvoeringsbesluiten van een voorontwerp van decreet dat nog niet definitief is goedgekeurd door de regering, laat staan dat het debat in het parlement al is gevoerd.

Ik ga ervan uit dat jullie nog altijd bepalen of een ontwerp van decreet wel of niet goedgekeurd wordt en dat we het dan over uitvoeringsbesluiten hebben. Als ik nu begin met commentaar te geven op de uitvoeringsbesluiten, moeten we dan nog discuten over het decreet? Ik denk het niet, want dan zijn we al over de uitvoeringsbesluiten bezig.

Dit is niet kwaad bedoeld. Ik weet dat er heel veel leeft op het veld. Maar we moeten de dingen stap voor stap doen. Eerst moet de regering een definitieve goedkeuring geven. Dan krijg je de indiening in het parlement.

Hier is het wat raar omdat we een grote voorafname hebben gedaan door bij de conceptnota het debat te voeren. Ik vind dat heel goed. Maar als ik nu begin het debat te voeren over uitvoeringsbesluiten van een decreet dat niet bestaat, dan zijn we raar bezig. Ik ga heel eerlijk zijn, en ik hoop dat u het mij niet kwalijk neemt, maar uit respect voor het parlementair debat over het ontwerp van decreet, zou ik voorstellen dat we dit behandelen bij de bespreking van het ontwerp van decreet, en niet nu.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): De reden waarom ik die vraag nu stel, is net omdat wij het absoluut belangrijk vinden dat zowel de lightsporten als de innovatieve sporten worden meegenomen in het geheel. Daarom wou ik dat juist vandaag bespreken.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Bajart, voor alle duidelijkheid, bij de bespreking van het ontwerp van decreet wil ik zeker op alle vragen, ook deze, ingaan. Maar ik moet wel eerst een definitieve goedkeuring hebben van de regering. Het is een heel rare situatie. Die heeft te maken met het feit dat we al een diep debat hebben gehad. Ik hoop dat u mij dat niet kwalijk neemt want het is geen moedwil, maar 'first things first'.

Ik zal het heel positief zeggen: ik neem uw bekommernissen mee in de uitwerking van de uitvoeringsbesluiten.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, we zitten volledig op uw lijn en we begrijpen volledig waarom u dat standpunt inneemt. Op het terrein leeft wel dat Sport Vlaanderen al aan het pushen is om zich klaar te stomen in de richting van het ontwerp van decreet. We vernemen dat een aantal personeelsleden in vooropzeg worden gezet. Ik weet niet wat u kunt doen om die onzekerheid rond dit ontwerp van decreet weg te nemen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik ben totaal niet op de hoogte van het feit dat mensen in vooropzeg zouden worden geplaatst. We zijn eigenlijk bezig over een ontwerp van decreet dat nog moet worden besproken in het parlement. Als het parlement het goedkeurt, zal het waarschijnlijk op 1 januari 2017 van kracht zijn. Als ik me niet vergis, zijn we nu maart 2016.

Ik krijg ook mails, zelfs met compleet verkeerde informatie. Als je hoort wat hier en daar wordt gezegd, dat nergens staat, maar toch wordt uitgedragen, vind ik dat soms degoutant. Ik vraag me af wie voor wie dan bezig is. Ik wil hier iets doen, dat zullen we tijdens de bespreking van het ontwerp van decreet heel duidelijk naar voren brengen, om de sporter er beter van te maken, en misschien hier en daar niet de bestuurder maar wel de sporter.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Ik heb mijn bekommernissen meegedeeld. Ik denk dat dat duidelijk is. Maar we spreken er later nog over.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de kwaliteitscriteria in het nieuwe decreet Georganiseerde Sportsector – 1381 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Voorzitter, minister, collega's, ik ben een man die houdt van efficiëntie. Ik denk dat ik wel weet wat uw antwoord zal zijn. Ik begrijp het ook. Ik begrijp ook uw punt, minister. Misschien was ik er iets te snel en te vroeg bij.

Voorzitter, minister, ik stel anders gewoon voor dat ik de vraag nu uitgebreid stel en u kunt het antwoord dat u op de vorige vraag hebt gegeven, herhalen. Verbeter me als ik fout ben, maar ik denk dat u hetzelfde antwoord zult geven als daarnet.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik wil wel antwoorden omdat in uw vraagstelling twee vooringenomenheden naar voren komen, die ik wel wil weerleggen. Het gaat niet over het decreet, het gaat over de feiten op de vloer. Ik wil op twee dingen ingaan nadat u de vraag hebt gesteld: waar zitten recreatieve sporters en is zestig uur opleiding te veel?

De voorzitter: De minister heeft gelijk, maar aan de andere zijde is de sportsector zeer gezagsgetrouw, als ik dat zo mag zeggen, en anticipeert soms op basis van foute informatie op een decreet dat er nog niet is, en dat genereert dan vragen aan parlementsleden. Dat is de realiteit waar we in zitten. Daarom zei ik vanmorgen in de regeling van de werkzaamheden: laat ons afspreken om de op zich niet goede parlementaire dynamiek te stoppen, totdat we het decreet behandelen. Dat kunnen we zo diepgaand en uitgebreid behandelen als we willen, maar dan zitten we echt op de materie.

De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, ik zal mijn vraag stellen. Het nieuwe ontwerp van decreet Sportfederaties zit in een finale fase. Stilaan wordt ook duidelijk hoe de subsidieverdeling binnen het nieuwe Sportdecreet eruit zal zien.

Eerder hebben wij met de Groenfractie al te kennen gegeven dat er binnen het nieuwe decreet te weinig garanties zijn ingebouwd voor het behoud van het recreatieve sportluik van Vlaanderen. De verschillen tussen de federaties zijn soms fundamenteel en daarom moeilijk met elkaar te verzoenen. Federaties gericht op recreatieve clubs hanteren heel andere principes dan diegenen die zich richten op professionele competitie. Ze leggen andere klemtonen, onder meer gericht op kansengroepen, toegankelijkheid, community working, lage lidgelden enzovoort.

Wat vandaag voorligt, stelt ons in dit opzicht niet helemaal gerust. Onder meer over de kwaliteitscriteria van de korf hebben wij verschillende vragen. Aangezien het aanbod van A tot Z centraal staat in dit nieuwe decreet op de georganiseerde sportsector, is het van groot belang dat kwaliteitsindicatoren niet enkel beperkt zijn tot het A-aanbod, het topaanbod, maar ook kwaliteit belonen op het Z-aanbod, het recreatief aanbod.

Dit is zowel in het belang van de multisportfederaties als van de unisportfederaties. Anders zullen er minder stimulansen zijn om in te zetten op de kwaliteit van het Z-aanbod. Daarnaast menen wij dat er ook niet alleen op het sporttechnische, maar ook op sport als middel moet worden ingezet.

Minister, bent u het met me eens dat de kwaliteitsindicatoren niet enkel mogen worden beperkt tot VTS-kwalificaties (Vlaamse Trainersschool) en sporttechnische elementen, maar ook de meer recreatieve kwaliteitsaspecten bij zowel uni- als multisportfederaties moeten waarden? Wat is uw visie hierop? Binnen de kwaliteitskorf wordt er op dit ogenblik bijvoorbeeld ingezet op VTS-opleidingen voor trainers. De meest laagdrempelige VTS-opleiding, die van initiator, bedraagt zestig uur. Voor veel vrijwilligers die sporten, trainen of official zijn als hobby, is dit een grote tijdsinvestering. Zal er ook worden geïnvesteerd in laagdrempeligere opleidingen en bijscholingen? Zult u met andere woorden nog aanvullende kwaliteitsvolle recreatieve opleidingen stimuleren? Welke en op welke manier?

Ook voor scheidsrechters verwijst u in de korf naar 'officiële scheidsrechters'. Wat bedoelt u hiermee juist? Je hebt namelijk competitieve scheidsrechters, die drie opleidingsdagen hebben gevolgd, maar ook recreatieve scheidsrechters, die slechts één opleidingsdag hebben gevolgd. Beiden zijn belangrijk op hun niveau. Hoe zult u ervoor zorgen dat beide groepen worden meegenomen in het nieuwe decreet?

Welke parameters in verband met deugdelijk bestuur zult u opnemen in functie van good governance? Is hier al meer duidelijkheid over? Het decreet zegt op dit ogenblik niets over niet-sporttechnische kwaliteitsaspecten. Hoe kunt u ervoor zorgen dat clubs hierin worden ondersteund en inzetten op zaken als sport voor allen, ethiek, fair play, pesten en gezond sporten? Binnen de korf is er geen aandacht voor het promoten van sportparticipatie en -aanbod richting doelgroepen. Betekent dit dat er niet zal worden ingezet op participatie van bijvoorbeeld kansengroepen, 55-plussers, personen met een handicap (PmH) en jeugd? Op welke manier zult u dit alsnog in het nieuwe decreet integreren? Welke groepen zijn hierbij voor u prioritair?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Zoals u zelf al aangaf, mijnheer Annouri, zal ik maar op een klein deel van uw vragen antwoorden, vooral die die volgens mij te maken hebben met een verkeerde perceptie die hier en daar gecreëerd wordt of die anders in de markt wordt gezet. Soms komt het mij over alsof we Moeder Theresa met Wall Street gaan vergelijken. Zo karikaturaal worden dingen soms in de markt gezet. De indruk wordt gewekt dat recreatieve sporters alleen nog voorkomen in de recreatieve federaties, en morgen dus misschien alleen nog in de multisportfederaties. Dat wil ik toch wel even rechtzetten.

In heel wat unisportfederaties is het recreatieve gedeelte groter dan wat vandaag voor diezelfde sport in het recreatieve luik plaatsvindt. Laat ons dus stoppen met te doen alsof 'recreatief' iets apart is. In dat recreatieve is er vaak een competitief element, en bij de unisport zit heel veel recreatieve sport. We mogen echt niet doen alsof dat mooi gescheiden werelden zijn. Het zou bovendien slecht zijn, mochten dat mooi gescheiden werelden zijn. Maar dat is dus niet het geval. Aan die perceptie wil ik duidelijk tegengewicht geven.

U kent de recreatieve sport goed. U weet dat het niet zo is dat er bij unisport geen aandacht is voor het recreatieve en dat bij multisport het recreatieve voor sommige sporten zeer beperkt is. Laat ons daar dus echt met een andere blik naar kijken.

Een tweede punt dat ik wil aanhalen, betreft die zestig uren. Ik zal het wat uitdagend stellen. Stel u voor dat een van uw kinderen pianoles wil volgen, en we zetten het bij een pianoleraar die zestig uren les heeft gehad. Hoe voelt u zich daarbij? Stel u voor dat uw kinderen naar school gaan en de leerkrachten hebben een opleiding gehad van zestig uren. Hoe voelt u zich daarbij? Ik vind dat we in

sport verdorie al laagdrempelig zijn gegaan met slechts zestig uren, als het gaat over mensen die bezig zijn met jongeren op te leiden.

In sport moet het zelfs niet. Je mag training geven zonder die zestig uur, maar dan krijg je het kwaliteitslabel niet. Voor wie het kwaliteitslabel wil hebben, doen we het vrij laagdrempelig. Voor zestig uren geven we al een kwaliteitslabel, dat aangeeft dat die persoon een beetje basis heeft meegekregen om trainer te zijn, om opleiding te geven aan jongeren. Ik denk dat zestig uur geen drempel is.

Als ik dan kijk naar wat er vandaag bestaat aan kwaliteitsvolle sporttechnische omkadering, dan ben ik er zeker van dat dat bijdraagt tot de realisatie van een kwalitatief sportbeleid. Ik ben het met u eens dat er een verschil is tussen de competitieve sporter en de recreatieve sporter, bij unisport- of bij multisport-federaties. De Vlaamse Trainersschool moet daar ook rekening mee houden. Het aanbod zal in de toekomst misschien nog gedifferentieerder moeten zijn. Ik ben er echt van overtuigd dat een kwaliteitsvolle begeleiding voor iedereen een must is, maar dat het aanbod vanuit de Vlaamse Trainersschool moet worden afgestemd op de noden van de sector. Daar wil ik u 100 procent in volgen. Het stond al in mijn beleidsbrief dat ik dat wil doen. Het nieuwe decreet kan er ook aanleiding toe geven om dat voort te zetten.

Samengevat: kwaliteit is voor iedereen belangrijk. En ik maak geen fetisj van die zestig uren, maar u begrijpt wat ik wou zeggen.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Bedankt voor uw antwoorden, minister. Over die andere zaken zullen we het gesprek inderdaad later voortzetten.

Ik volg uw punt dat recreatief en competitief niet altijd strikt gescheiden zijn en in elkaar overgaan. Recreatief kan ook competitief zijn en omgekeerd.

Wat die zestig uren betreft: ik heb nog geen kinderen, dus ik weet ook niet, als ik ooit kinderen zou hebben, wat ze zouden willen volgen. En als het piano is, zal ik zeker bij u te rade komen. *(Opmerkingen. Gelach)*

Ik snap uw redenering, maar het punt van waaruit wij vertrekken, en de zorg die je ook hoort vanuit de sector, is: wat met die vader die bijvoorbeeld één avond een cursus wil volgen om training te geven aan de ploeg van zijn kinderen en dat op een kwalitatieve manier wil doen en een kwalitatieve opleiding wil volgen, maar zich geen zestig uur kan vrijmaken? Ook daar moet er een ondergrens zijn. Ook daar moet er een kwaliteitsgarantie zijn. En ook daar moeten we over blijven waken.

Je kunt niet van iedereen verwachten dat hij zich zestig uur kan vrijmaken en zich engageren om training te geven aan de club van zijn zoon of dochter, waar hij graag een vrijwillig engagement wil opnemen. Maar je moet er wel voor zorgen dat de opleiding die hij volgt en die geen zestig uur bedraagt, ook een zekere kwaliteit heeft. Daar moet je ook over waken. Het is vooral vanuit die optiek dat wij heel hard vragen om van A tot Z die kwaliteit en dat aanbod te blijven garanderen.

To be continued, zeker en vast.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

Herman Wynants (N-VA): Voor mij is het eenvoudig om de grootste unisport-federatie aan te halen, de Voetbalfederatie Vlaanderen (VfV). Bij de kindjes van acht jaar is daar al geen competitie meer. Ze spelen tegen elkaar, maar er

worden geen uitslagen bijgehouden. Dat is pleziërsport voor hen. VFV biedt aan van A tot Z, maar zij mogen geen profvoetbal aanbieden. Dan denk ik dat dat een goed voorbeeld is.

Wat die zestig uur betreft: mensen die dat willen volgen, vinden dat nog te weinig. Ik kan u voorbeelden geven. Vandaag zijn ze ook verplicht om een medische cursus te volgen. Dat wordt gepromoot door de minister, ook om cardio-grammen te laten nemen. Wij moeten die toestellen houden. Dat wil zeggen dat die mensen eerst een cursus krijgen over wat dat wil zeggen. Zij moeten hartmassage kunnen toedienen. Dat zijn al acht of negen van die zestig uren.

Ze moeten niet alleen theorie leren, maar ook praktijk. Ze moeten ook wedstrijden volgen. We nemen er vaak specifiek wedstrijden uit waarbij ouders en grootouders langs de lijn staan die niet meer weten wat ze zeggen en doen. Ze moeten die wedstrijden volgen, want dat hoort er allemaal bij. Die zestig uren worden bovendien gespreid over vier of vijf maanden. De meeste van die mensen vinden dat te weinig. Zij zouden er graag nog wat cursussen bij volgen. En dan is de volgende stap dat ze naar een C-, B- of A-diploma kunnen gaan. Degenen die het initiatief niet willen nemen, kunnen gewoon lessen volgen. Maar die zestig uren mag je niet onderschatten. Zij zeggen zelf dat het te weinig is.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Voor mij is het probleem niet dat er opleidingen zijn van 60 uren. Het mogen er van 120 of 180 uren zijn, dat maakt niet uit. Er moet vooral nog altijd gewaakt worden over de kwaliteit van de mensen die zich daar niet voor kunnen vrijmaken. Daar moeten we blijven in differentiëren. We moeten zien dat dat aanbod breder wordt. Dat is voor mij het belangrijkste punt. Ik heb absoluut geen probleem met een opleiding van 60 of van 120 uren, maar ook bij degenen die zich minder kunnen vrijmaken, moeten we over de kwaliteit blijven waken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over sportbeleving bij oorlogsvluchtelingen – 1374 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, sport draait om fitheid en gezondheid, zowel lichamelijk als geestelijk, maar sport heeft ook een belangrijke maatschappelijke rol. Het bevordert het algemeen welbevinden en de sociale samenhang. Sport is een van de wegen richting inclusie van kansengroepen in onze samenleving. Daar bent u ook van overtuigd.

Sinds ongeveer een jaar worden ons continent en ons land geconfronteerd met een grote instroom van oorlogsvluchtelingen, vooral uit Syrië, Irak en Afghanistan. Zo had Fedasil op 25 februari een opvangcapaciteit voor 35.043 mensen, verspreid over 91 centra in het hele land. Het betreft tijdelijke opvang, tot er duidelijkheid is over de ontvankelijkheid of onontvankelijkheid van de asielaanvraag en de toekenning van het statuut van vluchteling of subsidiair beschermde.

In een opiniestuk op derefactie.be zei professor emeritus in de sportpsychologie Vanden Auweele dat er een rol was voor sport: "Sport wordt door de Verenigde Naties nog altijd aangeprezen als een uniek middel om samenwerking en

integratie te bevorderen. Sport kan in vluchtelingenkampen een moment van normaliteit creëren in een wereld van chaos. Kinderen worden even uit de miserie van elke dag getrokken.”

Binnen de jeugd- en cultuursector worden specifieke initiatieven uitgewerkt, die op de steun van de minister van Cultuur, Jeugd, Brussel en Media kunnen rekenen. Hij zat samen met de overkoepelende organisaties uit de culturele wereld en de jeugdsector om te bekijken hoe ze samen een cultureel programma kunnen aanbieden aan de asielzoekers in ons land.

Minister, welke initiatieven binnen uw beleidsdomein Sport ontwikkelt u ten aanzien van de 91 opvangcentra? Worden de sportdiensten van de gemeenten met een opvangcentrum ondersteund of gestimuleerd om sportactiviteiten te ontwikkelen voor en met asielzoekers? Hoe staat het met de kansen van vluchtelingen om aan te sluiten bij clubs van erkende of gesubsidieerde sportfederaties en om aan te treden in de bestaande competities?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik ben blij met uw vraag. Wat er gebeurt in een opvangcentrum is de verantwoordelijkheid van de verantwoordelijke van de centra zelf. Wat er wordt aangeboden aan activiteiten moet daar worden beslist. Als ik kijk naar het sportaanbod, zie ik dat de asielcentra dat vandaag veelal doen met vrijwilligers, zoals dat in sport bijna altijd het geval is. Dat zijn dan vrijwilligers uit de plaatselijke sportclubs en de scholen. Het gebeurt ook vaak in samenwerking met de lokale sportdiensten van de gemeenten die daarbij betrokken zijn. Mijn rol daarin kan zijn dat we vanuit ons sportbeleid daarop inspelen.

Wij hebben natuurlijk het schitterende Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB). Dat heeft de taak om de gemeenten daarbij te begeleiden. Vorige week nog heeft het daarover een artikel gepubliceerd in het Vlaams Tijdschrift Voor Sportbeheer, over de praktijkverhalen, de voorbeelden en de tips voor het organiseren van sportactiviteiten voor vluchtelingen. Ik vind dat een heel goede manier van werken.

Uit de gesprekken die mijn administratie heeft met sportfederaties blijkt heel duidelijk dat de federaties daarmee bezig zijn. Veel federaties vragen welke rol ze samen met hun clubs kunnen opnemen.

U zei al dat sport een rol kan spelen als hefboom voor integratie. Ik ben heel blij dat wij daar heel vroeg op hebben ingespeeld. Zo ondersteun ik al van september 2015 het pilootproject The Vertical Club. Daar krijgen jonge vluchtelingen de kans om de klimsport te beoefenen. Dat is niet enkel een sport maar ook een hefboom naar integratie, opleiding en tewerkstelling. Wie daar zin in zou krijgen, kan daarna als hoogtewerker allicht aan de slag. Ik ondersteun dat project tot eind 2017, om een professionele, kwaliteitsvolle, sporttechnische en pedagogische omkadering te kunnen garanderen bij die werking.

Daarnaast is er nog een laagdrempelig sportschoolaanbod waarbij de samenwerking tussen de UiTPAS en de Sport na School-pas wordt gerealiseerd. En ook voor Multimove voor kinderen zijn er initiatieven om gezinnen en kansengroepen te stimuleren en te ondersteunen.

Ik moet u niet zeggen dat we met een nieuw federatiedecreet bezig zijn. Daar spreken we van een aanbod van A tot Z. Ik wil daar zeker ook de beleidsfocus meegeven om een laagdrempelig sportaanbod te ontwikkelen. De sportfederaties zijn vragende partij om daarin mee te werken, zodat wij hen daar verder in kunnen ondersteunen vanuit een nieuw decreet.

Mijn administratie heeft ook contact met het Agentschap Integratie en Inburgering. Wat kan sport betekenen voor initiatieven tot integratie en inburgering? Binnen welk kader kan er dan worden samengewerkt en kan de interculturaliteit verder uitgebouwd worden? Mijn administratie heeft op 17 februari 2016 een werkoverleg gehad met de Vlaamse sportfederaties, met het ISB, met Demos en met het Agentschap Integratie en Inburgering, specifiek over de problematiek van de vluchtelingen en sport. Uit het overleg blijkt ook daar dat de juiste informatie bezorgen aan de opvangcentra en de integratiesector enerzijds en de sportsector anderzijds een grote uitdaging is. Als iedereen weet wat hij kan betekenen voor een ander, is dat blijkbaar nog altijd een grote uitdaging.

De werkgroep besloot daarom een overzicht te maken van de veel gestelde vragen en van de antwoorden over wat er juridisch, praktisch en verzekerings-technisch van belang is als vluchtelingen morgen sport doen. Ze hebben daarover een brochure gemaakt. Ik lees daarin: "de aansluiting van niet-Belgen als niet-professionele sportbeoefenaars; mag de sportclub een niet-Belg aansluiten? Wat met de terugbetaling van medische kosten?" Dat is zeer praktische informatie. De situatie is dat de federatie en de clubs weten wat er kan, terwijl de mensen van Inburgering en Integratie de wisselwerking bekijken.

De vele voorbeelden die ik net naar voren heb gebracht, tonen dat de sportsector zelf betrokken partij is en zich ook betrokken voelt. Lokale besturen kunnen daarin zeker een rol spelen. Het ISB heeft daar volgens mij de juiste rol gespeeld om dat te stimuleren.

De beheerders van de opvangcentra hebben de eerste verantwoordelijkheid daarin.

Over het aansluiten van vluchtelingen bij sportclubs kreeg ik van de heer Annouri in februari een schriftelijke vraag. Er is immers al een overzichtelijke informatie-fiche met betrekking tot wat de sportfederaties kunnen doen. Eind 2015 werd die informatiefiche geactualiseerd. Die is nu uitgebreid tot een uitgebreide lijst met veel gestelde vragen, tips en antwoorden.

Samengevat denk ik dat de sportsector – en ik denk dat dat van nature zo is – inspeelt op de mogelijkheden of mee wil werken aan de integratie van die mensen op de een of andere manier. Wij ondersteunen dat op de juiste manier met de juiste instellingen.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, dank u voor uw uitgebreide antwoord. De manier waarop wordt gewerkt, is de goede manier. We vertrekken van de basis en van het lokale initiatief. De mensen weten wat er voorhanden is aan infrastructuur en welke verenigingen er actief zijn. De sportdienst kent ook de gemeente goed en kan aanvoelen waar er mogelijkheden tot samenwerking zijn. Het is positief dat het ISB hier de nodige initiatieven ontwikkelt. Het feit dat de voorzitter uit Leopoldsborg komt, dat zelf een groot ontvangencentrum heeft, zal daar niet vreemd aan zijn. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

Veel voorzitters komen uit Leopoldsborg, maar niet de edelachtbare voorzitter van deze commissie. Ik heb het over de voorzitter van het ISB.

Ik herinner mij nog, minister, dat ik u – alweer! – een pluim heb gegeven voor het initiatief The Vertical Club. Ik heb toen ook gevraagd of het de bedoeling was om dat initiatief uit te breiden naar andere sporttakken. Ik weet niet of daar mogelijkheden zijn.

Over het laagdrempelige schoolaanbod zei u dat er binnen Multimove en Sport na School specifiek wordt gekeken naar kansengroepen. Wordt daar ook uitdrukkelijk

naar erkende oorlogsvluchtelingen gekeken, of worden die opgevangen in andere, meer reguliere groepen?

Het van A tot Z-aanbod deed mij denken aan 'van Asiel tot Zoeker'.

Het nieuwe decreet zal voor de sportfederaties inderdaad een aandachtspunt zijn.

We moeten inderdaad kijken naar de best practices die al bestaan. We zien op het terrein verschillende zaken gebeuren zoals een fitnesscentrum in Heusden-Zolder dat wordt opengesteld en een voetbalclub zoals SK Grembergen die met vluchtelingen werkt. Het komt er vooral op aan om die praktische informatie te bundelen en die informatiefiches voldoende te verspreiden. Ik kan u daar alleen maar bij aanmoedigen.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Toen ik 17 jaar oud was, moest ik voor school drie dagen meedraaien in een vluchtelingencentrum in Lint. Ik zal nooit vergeten hoe mensen uit alle hoeken van de wereld samen op een volleybalplein stonden en zich keihard amuseerden. Dat is de kracht van sport. Mensen uit Syrië die een zwaar traject hebben afgelegd en hier in Vlaanderen terechtkomen, willen gewoon tegen om het even wie een balletje trappen tegen en ervoor zorgen dat de bal in de goal verdwijnt, en op een mooie manier Lionel Messi of Cristiano Ronaldo nadoen.

Deze Vlaamse Regering heeft een enorme opdracht om er op het vlak van huisvesting, onderwijs en werk voor te zorgen dat de mensen die worden erkend, een plek krijgen. Ook sport is daarbij ontzettend belangrijk. Wij moeten ervoor zorgen dat die mensen hier een toekomst kunnen uitbouwen. Wij hebben nood aan positieve verhalen en verbondenheid en daar kan sport een grote katalysator in zijn. Als u daar dus nog verdere stappen in zet, minister, hebt u ook aan ons een bondgenoot. We zullen er samen met u over waken dat dit de goede richting uitgaat.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Mijnheer Poschet, ik vind het fijn dat met uw vraag de sportwereld nog eens in een positief daglicht wordt gezet. We vergeten nogal vaak dat sport, zoals ook de heer Annouri heeft gezegd, de beste manier is om te verbinden en samen te werken. Integratie lukt in die kleine clubs waar iedereen hetzelfde doel heeft, op eender welk niveau. Zij gaan namelijk voor de overwinning en die samenhang is van enorm belang.

Bij de grote clubs wordt vaak gesproken over communitywerking. Antwerp heeft een project met Homeless en dat is fantastisch. In de marge van die organisaties is er ook nog heel veel mogelijk voor vluchtelingen, maar dat moet ook in dezen van onderuit komen. Het is fijn dat de overheid kan stimuleren, maar de kracht moet komen van de basis.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik ben blij met wat ik hoor en met het feit dat sport inderdaad positief in beeld kan worden gebracht. Het is ook goed wanneer initiatieven spontaan zijn gegroeid.

Ik wil er ook op wijzen dat die Homelessactiviteiten een andere finaliteit hebben. Bij Homeless gaat het over mensen die opnieuw nood hebben aan structuur en die voor een deel opnieuw talent en competentie moeten opbouwen. Bij deze mensen is het vaak de inburgering die belangrijk is. Sport mag worden aangeboden als een positieve zaak in het asielcentrum, maar het wordt nog sterker wanneer die mensen dankzij sport gemakkelijker kunnen inburgeren in Vlaanderen en een stap

naar werk kunnen zetten. Het gaat niet om kritiek, maar de filosofie achter de Homeless cup is een andere filosofie.

Ik ben blij dat ik de steun van de commissie voel om de weg verder te bewandelen van sport als sociale inclusie, als een middel om sociale competenties te vergaren en als een element van inburgering.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de voorbereiding van het Globaal Sportinfrastructuurplan en het Sportinfrastructuurfonds – 1413 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, tijdens de bespreking van de beleidsbrief Sport hebt u benadrukt dat de voorbereidingen van het Globaal Sportinfrastructuurplan Vlaanderen (GSV) van start zijn gegaan in 2015. Zo kreeg de inventaris van de bestaande infrastructuur een update en werd er een enquête gedaan bij de lokale besturen over de toestand waarin hun infrastructuur zich bevindt en naar hun reële noden en behoeften. De respons was groot, meer dan 75 procent van de gemeenten heeft gereageerd.

Met een projectoproep over zwembadinfrastructuur kwam er een eerste stap in het wegwerken van het tekort aan zwemwater in Vlaanderen. De Vlaamse Regering besliste net voor de kerstvakantie 2015 over de verdeling van 10 miljoen euro subsidies voor renovatie en nieuwbouw van zwembaden. In totaal kunnen negentien gemeenten verspreid over Vlaanderen rekenen op ondersteuning bij de renovatie of de nieuwbouw van een zwembad. Het gaat om zeven nieuwbouwprojecten en twaalf renovaties.

In de evaluatie van de Bloso centra werd een eerste luik afgerond: een voorbereidend onderzoek over het bovenlokale gebruik van de dertien verschillende Bloso centra. In het najaar 2015 werden individuele fiches van de centra opgesteld om ze onderling te kunnen vergelijken.

U gaf in uw beleidsbrief uiteraard ook toelichting bij uw plannen voor het Globaal Sportinfrastructuurplan in 2016: "Het bovenlokale traject hoort klaar te zijn tegen de zomer van 2016. Het Traject Topsport volgt eind 2016, parallel met het Topsportactieplan IV. Het lokale traject zal ten slotte in het voorjaar van 2017 worden afgerond. Ter ondersteuning van dit plan zal minister Muyters eind 2016 een ontwerp van decreet indienen. Voor de projectoproep zwembaden voor 2016 overweegt minister Muyters de focus op nieuwbouwzwembaden te leggen. De evaluatie van de Bloso centra zal minister Muyters vertalen in een actieplan 2020, met strategische en operationele doelstellingen, en afgestemd op het bovenlokale traject van het Globaal Sportinfrastructuurplan."

In de begroting voor dit jaar werd het budget voor de realisatie van sportinfrastructuur fors verhoogd met 10.507.000 euro tot 19.294.000 euro vastleggingsmiddelen. Er was ook een verhoging van de machtiging met 20.496.000 euro tot 25.563.000 euro met als motivering een decretaal sportinfrastructuurfonds.

Minister, recent nog hebt u twee onderzoeken besteld over sportinfrastructuur. Het eerste onderzoek gaat over de opmaak van een globaal sportinfrastructuurplan, en meer bepaald het uitvoeren van een behoefteanalyse, het bepalen van een strategische visie inzake sportinfrastructuur en het aanreiken van oplossingen en

beleidsaanbevelingen. Daarvoor is voorzien in 99.353 euro. Dat onderzoek wordt uitgevoerd door het West-Vlaams Economisch Studiebureau (WES) en de Katholieke Universiteit Leuven. Een tweede onderzoek gaat over de financieringsmechanismen voor infrastructuur. Dat onderzoek gebeurt door KPMG en kost 72.199 euro.

Minister, wat is de stand van zaken van het Globaal Sportinfrastructuurplan en wordt het opstellen van dit plan uitbesteed aan WES en KU Leuven en KPMG?

Wat is de stand van zaken van het Sportinfrastructuurdecreet en hoe zult u de in de begroting voorziene middelen voor dit jaar aanwenden?

Wanneer zal de nieuwe projectoproep zwembaden met de focus op nieuwbouw gelanceerd worden? Geldt ook daar de bovenlokale factor en intergemeentelijke samenwerking als selectiecriteria?

Is de evaluatie van de dertien Blossocentra al helemaal afgerond en welke conclusies trekt u daaruit?

Wat is de stand van zaken van de gesprekken met minister Gatz en minister Smet over de specifieke situatie van de sportinfrastructuur in Brussel gelet op uw voornemen om in het Globaal Sportinfrastructuurplan ook een hoofdstuk over Brussel op te nemen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik zal de vragen niet per punt beantwoorden, maar in een totale visie.

Ik ga beginnen met mijn Globaal Sportinfrastructuurplan. Iedereen was overtuigd van de nood aan een langetermijnvisie en -strategie voor sportinfrastructuur over de legislaturen heen. Zoals u weet, zijn de middelen schaars. Nog meer dan anders, moeten we ze dan zo optimaal mogelijk inzetten. Met het Globaal Sportinfrastructuurplan wil ik ze nog efficiënter inzetten, maar dat vergt een grondige aanpak.

De twee studies moeten er mee voor dienen dat het plan optimaal opgemaakt kan worden. Heb geen schrik, ik geef dit dus niet uit handen. De studies zijn een bijkomend element om een goed geheel te maken. Ik licht de studies even toe.

Ten eerste is er het consortium WES-KU Leuven-Mulier Instituut. Het werd aangesteld om een behoefteanalyse uit te voeren. U weet dat er een sportinfrastructuurdatabase is bij Sport Vlaanderen. En deze zomer hebben we een bevraging gedaan bij de lokale besturen en sportfederaties. Die twee moeten bij elkaar gebracht worden. Daarnaast moet rekening worden gehouden met factoren zoals de bezettingsgraad, participatiecijfers, verplaatsingsbereidheid, demografische evoluties enzovoort. Die moeten in rekening worden gebracht, maar daarvoor is er iemand nodig die al deze elementen samen kan uitwerken tot een behoefte-analyse.

Ten tweede, als we zeggen dat we efficiënt willen investeren in sportinfrastructuur, is het goed om eens te zoeken naar goede praktijkvoorbeelden van financieringsvormen voor de realisatie van sportinfrastructuur. We kunnen daarvoor gaan kijken in binnen- en buitenland. Het is goed om te onderzoeken wat onze zwaktes en de sterktes zijn. Zelfs binnen Vlaanderen hebben we verschillende financieringsmodellen. Iedereen kent de autonome gemeentebedrijven (AGB's), pps-formules, klassieke subsidies en renteloze leningen. Het lijkt me nuttig om er eens een evaluatie van te laten maken door KPMG.

Ten derde, heb ik, zoals u weet, aan Sport Vlaanderen gevraagd om een visie-nota te schrijven over de eigen centra tegen 2020. Op 14 oktober antwoordde ik

naar aanleiding van een vraag van de heer Bajart al dat die er tegen de zomer van 2016 zou moeten zijn. Parallel hebben we de centra van Sport Vlaanderen laten opnemen in het behoefteonderzoek van WES-KU Leuven-Mulier Instituut. Zo kunnen we ook die twee dingen aan elkaar koppelen.

Ten vierde, is er over Brussel overleg geweest met minister Gatz en Brussels minister Smet. Naar aanleiding daarvan heeft de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) ons het sportkadaster van Brussel en een overzicht van de bestaande eigen VGC-sportinfrastructuur bezorgd. Bovendien hebben we aan de onderzoekers een bijkomend expertinterview gevraagd. Dat zal gebeuren met de VGC om haar prioriteiten en behoeften in kaart te brengen. Met die informatie zal er door de onderzoekers een afzonderlijk gedeelte worden uitgewerkt over de Brusselse situatie.

De combinatie van dit alles zal tegen deze zomer hopelijk leiden tot een Globaal Sportinfrastructuurplan voor Vlaanderen. De studies zullen dus een objectieve basis vormen voor het Globaal Sportinfrastructuurplan, maar dat wil dus niet zeggen dat ik dit uitbesteed. De verschillende elementen moeten worden samengebracht. Als we dit hebben, kunnen we starten met de opmaak van het decreet, dus 'first things first'.

Daarna komt de opmaak van het decreet. Dat bouwt dus voort op het Globaal Sportinfrastructuurplan en het zal financiële impulsen bieden om zo het structureel tekort aan bovenlokale sportinfrastructuur weg te werken. Over het nieuwe decreet zal ik nog niets zeggen, u kent beter dan ik de weg die het moet volgen. Ik hoop wel, dat kan ik wel zeggen, dat ik in het najaar een eerste principiële goedkeuring van de Vlaamse Regering kan hebben. Daarna volgen de adviesraden, de Raad van State en het parlement.

Belangrijk is ook de begroting. De getallen die u hebt genoemd, zijn uiteraard juist. De bedragen zijn serieus verhoogd in 2016, maar ik wil er een paar kanttekeningen bij maken.

De 'verhoging' is ten dele het gevolg van het samenvoegen van het voormalige departement en het Agentschap Bloso tot het nieuwe Agentschap Sport Vlaanderen. Daardoor krijgen we op één post meer middelen. We mogen dus niet helemaal spreken van een verhoging, er zit ook een stukje verschuiving bij.

Ik heb het al een paar keer gezegd dat we voor infrastructuur in deze legislatuur grosso modo 55 miljoen euro hebben voor sportinfrastructuur. Als we dat vergelijken met de afgelopen periodes, is dat een heel hoog bedrag.

Ik wil het graag eens helemaal anders uitleggen. Als voormalig minister van Financiën en Begroting probeer ik het tussendoor eens los te zien van de cijfertjes in de begroting. Ik wil graag een duidelijk beeld schetsen. Ik vat het daarom even anders samen. Misschien is dit begrotingstechnisch niet helemaal juist, maar het levert wel een beter beeld op.

Er is structureel 7 miljoen euro per jaar voor sportinfrastructuur, en dat vijf jaar na elkaar: 7 maal 5 komt uit op 35 miljoen euro. Als alles goed loopt, komt er ook twee keer een extra impuls van 10 miljoen euro, in 2016 en in 2018. Dat is dus 20 miljoen euro extra.

Die twee samen, 35 miljoen euro plus 20 miljoen euro, is 55 miljoen euro. Dat is de sportinfrastructuur waarin we extra kunnen voorzien tijdens deze legislatuur.

Dit wekt misschien de indruk dat dit alles is dat we kunnen doen. Dat klopt natuurlijk niet. Er zijn bijvoorbeeld ook de structurele middelen bij Sport Vlaanderen voor de centra van Sport Vlaanderen, meer bepaald voor het onderhoud en

de update ervan. Dat is 5 miljoen euro per jaar. Ook belangrijk om mee te geven, is dat er natuurlijk ook nog de pps-akkoorden zijn die in het verleden werden afgesloten voor kunstgrasvelden, voor zwembaden en voor sporthallen. Ook die middelen zijn er nog.

U vroeg ook nog wat we dit jaar zullen doen. U zei al dat de eerste oproep voor zwemwater al werd gehonoreerd, dat de keuzes al werden gemaakt. Als we zien hoe groot de vraag naar zwemwater is, is het logisch om in afwachting van het Globaal Sportinfrastructuurplan en het decreet, toch nu nog een keuze te maken. Conform het regeerakkoord lanceer ik nog dit voorjaar een tweede projectoproep voor zwembaden.

Ik heb Sport Vlaanderen gevraagd om een reglement voor te bereiden. Ik vind het altijd wijs om rekening te houden met de ervaringen – en soms met de slechte ervaringen – uit vorige projectoproepen. U hebt me gisteren ook gevraagd om dat te doen. Op basis daarvan zullen we een nog beter reglement hebben voor de volgende oproep. Ik kan u dus nog niet exact zeggen wat de beoordelingscriteria zullen zijn. Ik kan u wel al zeggen dat de filosofie altijd is geweest dat het bovenlokale karakter essentieel is. Dat zal zeker ook in deze oproep opnieuw naar voren komen. We hebben er tijdens deze legislatuur uitdrukkelijk voor gekozen dat de lokale behoeften door de lokale besturen worden ingevuld. Ik ben er ook voorstander van om intergemeentelijk en als het kan ook intersectoraal te werken. De kosten voor sportinfrastructuur zijn immers hoog. Samenwerken en de lasten samen dragen, kunnen we alleen maar aanmoedigen.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, dank u wel voor uw uitvoerig antwoord, wat ik had verwacht. Uitvoerige antwoorden zorgen soms voor extra vragen, maar het zijn geen stekelige vragen, wees gerust. Wat betreft de opmaak van het Globaal Sportinfrastructuurplan Vlaanderen hebt u gesproken over de opmaak van een inventaris van de bestaande sportinfrastructuur, en daarnaast de bezettings- en participatiegraad van de bevolking. Dat lijken mij zeer waardevolle punten, maar u hebt het element spreiding daar niet in opgenomen. Ik vermoed dat het zal worden meegenomen, dat dat wel evident is en dat daarbij niet enkel naar kilometers wordt gekeken maar ook naar reistijd. Soms ben je in stedelijke gebieden immers langer onderweg om je 5 kilometer te verplaatsen dan op het platteland.

Het is positief dat u naar de best practices van financieringsvormen gaat kijken. Ik vind dat we inderdaad over het muurtje kunnen kijken. Waarom niet eens in de Verenigde Staten bijvoorbeeld?

U spreekt dan over de middelen, de 55 miljoen euro. Ik ben niet volledig mee. Vorig jaar is de beslissing genomen, waarover we gisteren een vraag hebben gesteld. In april 2014 ging het over 10 miljoen euro. Voor de kerstvakantie is er over 10 miljoen euro beslist wat betreft de zwembaden. Hoe komt u aan 10 miljoen euro? Is dat 7,5 miljoen euro plus nog een aantal pps'en? Is het de bedoeling om op het totale budget, de 55 miljoen euro, de regel toe te passen van maximum 30 procent Vlaamse inbreng en de rest lokale en provinciale inbreng?

Het is heel positief dat u bijzondere aandacht hebt voor de noden in Brussel-Hoofdstad en dat u de opdracht hebt gegeven om daar een beeld van te schetsen.

Is het nog steeds de bedoeling om een sportinfrastructuurfonds op te richten, naar analogie van het Fonds Culturele Infrastructuur (FoCI)? Dat zou een goede zaak zijn, want dan hebben we een rollend fonds en dan gaan die middelen niet verloren.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Ik dank de heer Poschet voor de vraag en de minister voor het zeer duidelijke en omstandige antwoord. Ik heb daaruit verstaan dat de minister zijn strakke timing wil handhaven. Daar zijn we zeer blij om.

Minister, ik heb ook begrepen dat u blijft werken aan een globaal sportinfrastructuurplan en de decretale basis voor een fonds, waarbij we met alle opmerkingen die het Rekenhof en anderen hebben gemaakt, zeker een zeer goede situatie hebben voor de sportwereld. Volgens mij getuigt dat van een structurele langetermijnvisie.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Poschet, natuurlijk is het de bedoeling om een rollend fonds te hebben in de toekomst. Dat is een structureel fonds, dat ook een rollend fonds is. Dat is de filosofie die we in het decreet zullen meenemen. Dat is zonder twijfel het geval.

Wat het budgettaire betreft, is het zo dat 7 miljoen euro de basis is, maar er zijn hier en daar nog wat ruiters uit het verleden, en die kunnen eenmalig het bedrag wat opkrikken, plus 10 miljoen euro, specifiek bedoeld als extra in 2016 en 2018. Dat is de situatie. Ik probeer alle middelen die ik kan vergaren, in te zetten voor sportinfrastructuur.

En ja, uiteraard gaan wij verder in de filosofie van samenwerken. De slogan van mijn beleid, in het algemeen, maar gestart vanuit de sport is: door samenspel scoren en winnen.

Wat we hebben gedaan, ook in het verleden, namelijk de middelen vanuit Vlaanderen voor sportinfrastructuur verdrievoudigen – wij geven een derde en twee derde komt van anderen – is volgens mij een heel goede manier van werken. Het is een manier van werken waarmee we de gemeenten triggeren om hun middelen voor sport in te zetten.

Dit jaar is er een oproep voor zwembaden. Wil men gaan samenwerken rond zwembaden? Doe het dan, want nu kan men steun krijgen vanuit Vlaanderen. We hebben gezien in het verleden dat je daardoor middelen die anders misschien niet zouden bestemd zijn, wel bestemd krijgt voor sport. Dat vind ik een heel goede ontwikkeling. De samenwerking met federaties en samenwerking met lokale besturen, het liefst bovenlokaal, wil ik in de toekomst zeker voortzetten.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Dank u wel, minister. We kijken alvast uit naar het decreet en naar het reglement voor de subsidieronde. Voor ons blijft het belangrijk dat we de globale visie over sportinfrastructuur uittekenen, op papier hebben en invullen. Want of we nu weinig of veel middelen hebben, het is belangrijk dat de plannen die worden gemaakt, passen in een algemene visie.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.